

ΒΙΣΕΤΟΣ. Πόρεμον αὐτῷ] τὸν ἑαυτῷ πολλοὺς πόρους, καὶ μιχανᾶς εὐέσπεν, καὶ ποείζειν, τῇ δὲ πόλει σύμβενα πόρον, οὐδεμίαν μιχανῶν ποείζειν.

Μάλιστα μὴ λέοντα μὲν πόλει βέφειν.

Ηὐ δὲ ἐπιτρεψῆ πει, Τοῖς τερποῖς ὑπηρετεῖν.

ΔΙΟΝ. Νὴ τὸν Διατὸν σωτῆει, μυστεῖτος γέχειν.

Οὐ μὴ θρῶς γὰρ εἴπεν, οὐδὲ ἔτερον σαφῶς.

Αλλ᾽ ἐπι μίαν γνώμην ἐκάτερον εἴπατον,

Πειεὶ τῆς πόλεως οὕτων ἔχειν σωτηῖαν;

Εὐ. Εἴ τις περφόστας Κλεόπετρην Κινοῖσι,

Αἰρειν αὖτα πελαγίαν ἥσθι πλάκα.

ΔΙ. Γελοῖον αὐτὸν φάγοντο, νομῷ δὲ ἔχει τινά.

Εὐ. Εἰ ναυμαχεῖεν αὐτόν, κατέχοντες τὸ δέσιδας

Ράψοντες τὰ βλέφαρα τῷ σινανίῳν.

Εγὼ μὲν οἶδα, παῦθεν θέλω φεύγειν. ΔΙ. λέγε.

Εὐ. Οταν τὰ τινὰ ἀπίστα πάθητο μέδα,

Τὰ δὲ οὔτις απίστα πιστά τηρούμενα.

Εἰναῦ γέ μετυρχούμενοι ἐν τετοιτοι πόλεις

Τάναντια περιποντες εἰς σωζούμενοι αὐτούς;

ΔΙΟΝ. Εὗ γένεται Παλάμιδες, ὁ θρωτάτη φύσις,

Ταῦτη πότερον αὐτὸς εὗρες, ή Κηφισόφων.

Εὐ. Εγὼ μόνος, τὰς δὲ οὔτις οἶδας Κηφισόφων.

ΔΙΟΝ. Τίδιμος λέγεις οὐ; Αἰχύλ. Τὰ πόλιν τινὰ

μοι φεύγειν

A Μαγιστράρδον, τὸν θυμάρδον μὲν δέ τι πολλῶν πόρων, καὶ μιχανῶν ἑαυτὸν ὡφελεῖν, τὰς ἃ πόλιν, οὔτε θελούτα, οὔτε θυμάρδον ὡφελεῖν.

Sed maximè ipsum ne Leonem nutritas:

Si alueris aliquem, obsecunda moribus.

B A. Ego, per Iouem seruatorem agrè iudico:

Nam luculentier ille, prudenter hic ait.

Sed adhuc unam quisque reciet sententiam:

B Quænam salutis spes est de Republica?

E V. Si quis Cleocritum applicet, pro aliis, Cinesia:

Vtrumque ventum mox in mare sustollerent.

B A. Hoc ridiculum quidem: at rationem tamen habet.

E V. Si qui nauale facturi sunt prælium,

Acetabula teneant, & loculos hostium

C Conspergant: ego noui, & dicam. B A. Dic obsecro.

E V. Si fida quæ sunt, pro infidis habeamus: & Quæ infidas sunt, pro fidis. B A C. non intellico,

Rudiūs hoc dicas, & aliquantiō planiūs.

E V. Si ciuibus, quibus iam nimium fidimus,

Potest dissidemus: & quibus non utimur,

Illis utamur: erimus salui forsitan.

D Nam si nunc propter istam causam affligimur, Quomodo contraria agentes non seruabimur?

B A C. Euge, οἱ Palamedes: οἱ ingenium perfricax:

Tunc ipsus haec inuenisti, an Cephisopho?

E V. Ego solus inueni: sed acetabula Cephisopho.

B A. Quid autem tu dicas? A E S. primū hoc

E memoramihi:

F φους κατέχοντες, ράψοντες ὅξει τὰς πόλειτες. ὅξει δέ εἰς δέ, περάμια μικρά. Η εἶδος λοπάδος, ταῦτα ἢ οὐδετηριμόνια μετρίασι αὐτὰς νομίστενεν ἐνδισκειαδός. Εγάρεντο φορτιά. Ταῦτα ἔξης καί μενα, πρέποντα τῷ ποιητῇ Ετῇ οὐ ποθέσται. Όταν φοινὶς τινῶν ἔχομεν παρώραμψους καὶ δοκεμένοις ἔχορδοις τὸ πόλεως, τέττας ἵπανάγια μεν εἰς τὸ ἄρχαιον ἀξίωμα, καὶ πιστάς νομίσωμεν. οἵ δὲ τινῶν χρέα μεθα ὡς πιστοῖς, τούτας ἀπίστες οὐ φθορέας τὸ πόλεως ἡγεμοδα, σωθεῖν η πόλις. τύποιο τοῦτο ἢ λέγει διότι τὰς παλάτες η λυσιτελοῦτας αἴδρας τῇ πόλει αἴθετες, ὡς Εὑσταθεῖν στῇ τῇ φρεσιβάσει ἔφη, μοχθηροῖς καὶ φαῦλοις ἔχοντο φρόδες ταῦτα. Αιαδέστρον πως εἴπει. ] αἴροντερον καὶ παχύτερον. αἴπαδεν τοπερον. η κοινότερον. αἴπει πλε παροιμίαν θερέτρον μοι καμαθέστρον φράσει. Εὗ γένεται Παλάμιδες. ] φρέστοι Εὐεπίδην. οἵ εἰκός οὐκ Παλαμίδες τοπλάδοι ταῦτα. Η ἐπειδὴ οὐ οὐκαμίδης μιχανίκος καὶ ἐφευρετής ιωνίης εἴρηται καὶ διαδεικνύεται τοῖς πόλεσι.

G Ταῦτα πότερον αὐτός. ] σιναδετεῖται τοῖς ἀνεργοῖς εἴται μηδίων γὰρ, ἀκειθεὶς πλευραῖς ἀθέτησιν. έν η φαίνεται ταῦτα μηδίων πότερος, Αἰχύλος λέγων. Ταῦτα ἔξης Εὐεπίδης. Ταῦτα δὲ οὔτις οἶδας Κηφισόφων. ] Ταῦτα θεος, πόρρωθεν ἐκ λαχανοπαλιδίστης φοινὶς τὸν Εὐεπίδην οὐχὶ τοῖς οὔτις οἶδας.